

ДОВІДКА

про визначення схильності до конфліктності здобувачів освіти 7 класу

8 листопада 2021 року серед здобувачів освіти 7 класу було здійснене соціально-педагогічне вивчення схильності до конфліктної поведінки за тестами «Самооцінка конфліктності» та «Тактика поведінки в конфліктах».

На ранніх етапах вивчення конфліктів широко використовувався термін «вирішення конфліктів», який має на увазі, що конфлікт можна і необхідно розв'язувати. Таким чином, метою вирішення конфліктів був деякий ідеальний безконфліктний стан, де люди працюють в повній гармонії.

Однак, останнім часом ставлення до цього аспекту дослідження конфліктів істотно змінилося. Згідно з підходом К. Томаса, наголос повинен бути перенесений з елімінування конфліктів на управління ними.

Тому нами було обрано тести, в яких автори сконцентрували увагу на таких аспектах зміни конфліктів: яку лінію поведінки в конфліктних ситуаціях займає людина, яка з них є більш продуктивною або деструктивною, чи може конфлікт позитивно позначитися на стосунках з оточуючими, яким чином можна стимулювати продуктивну поведінку та як особистість оцінює власну поведінку у конфліктних ситуаціях.

Тест «Самооцінка конфліктності» спрямований на визначення ступеню особистісної конфліктності. Респонденту пропонується оцінити по 7-бальній шкалі, наскільки у нього наявна кожна якість, яка наведена в таблиці. Від 7 до 5 балів означає, що у поведінці завжди проявляється якість, яка описана в лівій частині таблиці, від 1 до 3 балів – що вона не проявляється ніколи, для опитуваного характерна її протилежність, яка описана в правій частині таблиці; 4 бали – важко визначитися.

Тест «Тактика поведінки в конфліктах» полягає у встановленні лінії поведінки під час конфлікту. Досліджуваному пропонується погодитися або ж не погодитися з 2 твердженнями, що мають 10 варіантів відповідей. Поруч з кожним варіантом ставлять позначення «+» чи «-», оцінюючи, таким чином, кожне з наведених нижче тверджень.

Окрім тверджень тест також містить обов'язкові для відповіді 2 прями запитання:

- 1) Конфліктність – чи завжди це погано? В чому конфліктність може допомогти, а в чому заважати самій людині і оточуючим?
- 2) Від чого залежить, коли краще уникати напруги у відносинах, а коли можна піти напролом?

Отже, провівши соціально-педагогічне вивчення з метою визначення схильності до конфліктності серед учнів 7 класу було встановлено, що за

тестом «Самооцінка конфліктності» у 3 здобувачів освіти виражена конфліктність, у 7 дітей конфліктність слабовиражена, у 1 учениці схильність до конфліктності не виражена.

За результатами тесту «Тактика поведінки у конфліктах» відповідно до лінії поведінки «той, що уникає конфлікту» визначено: 3 дітей проявляють схильність до уникнення конфлікту, у 7 здобувачів освіти середньо виражена тенденція до конфліктної поведінки, 1 учениця демонструє схильність до конфліктності; лінія поведінки «діючий напролом»: у 4 дітей середньо виражена, у 6 учнів тенденція діяти напролом не виражена, 1 здобувач освіти не схильна до такої лінії поведінки. З аналізу відповідей на прямі запитання стало відомо, що 2 учнів мають схожу думку на перше запитання, вважаючи, що конфлікт може бути корисним, так як дозволяє обговорити ситуацію, розібратися в проблемі та вирішити її; 1 дитина зазначила, що конфлікт це природно для людини і в цьому немає нічого поганого; 1 з респондентів наголосила, що конфлікт не завжди шкодить, тому що дозволяє більше дізнатися про іншу людину; 6 здобувачів освіти не надали відповідей на жодне з питань. 1 дитина впевнена, що з одного боку конфлікт дозволяє висловити власну думку, а з іншого боку через конфлікт ми можемо втратити близьку людину; відповідаючи на друге запитання опитувана відзначила, що напролом можна піти в ситуації, коли до тебе відносяться не справедливо.

1 здобувач освіти на час проведення діагностування був відсутній.

Рекомендації:

- усунути суперечності між особистими стосунками в системі міжособистісних взаємин в класному колективі (всебічно розглядати проблеми та суперечності, що виникають між декількома здобувачами освіти, наслідки яких можуть вплинути на весь колектив);
- сприяти розвитку почуття відкритості та свободи в спілкуванні з іншими людьми;
- проводити спільні заходи (спортивні, інтелектуальні, розважальні) з метою збагачення комунікативного простору класу (можливо з залученням батьків дітей).

Соціальний педагог

Анна ХЛЯПАТУРА